Lietas Nr. 142284912
Lietas arhīva Nr. 1-1105-13

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 11.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Līga Hāzenfuse,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. D/ (personas kods /personas kods/) sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012.gada 11.aprīļa lēmumu Nr.1176 (administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PD 620804).

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 12.februārī pulksten 16.24 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RRP KPP vai iestāde) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk – PPP ???) jaunākais inspektors J.Utānam noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.050/PD 620804 (*lietas 7.lapa*) par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 282.19.punkta un 317.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2012.gada 12.februārī pulksten 16.21 vadīja transportlīdzekli *VW Golf*, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Rīgā, pa Daugavgrīvas šoseju no Podraga ielas puses Zilās ielas virzienā un veica transportlīdzekļa apdzīšanas manevru ceļa zīmes Nr.319 „Apdzīt aizliegts" darbības zonā un šķērsoja ceļa horizontālo apzīmējumu Nr.920.

Atbildība par šiem pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{28} panta otrajā daļā un LAPK 149.^{31} panta pirmajā daļā.

Pārkāpuma fiksēšanas vietā jaunākais inspektors J.Utānam piemēroja naudas sodu Ls 40 apmērā, jo LAPK 35.panta otrā daļa nosaka, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Ar iestādes 2010.gada 12.oktobra lēmumu Nr.1176 (turpmāk – Lēmums) (*lietas 8. – 12.lapa*) atstāts negrozīts 2012.gada 12.februārī uzliktais naudas sods Ls 40 apmērā.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] VP RRP KPP ieskatā ar 2012.gada 12.febrūara administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.050/PD 620804, policijas darbinieku G.Kristapsona un U.Jaunalkšna dienesta ziņojumiem (*lietas 23.un 24.lapa*), *www.balticmaps.eu* mājas lapā izdrukāto pilsētas karti (*lietas 25., 26.lapa*) un /pers. D/ sūdzību (*lietas 19. – 22.lapa*) tika pierādīta /pers. D/ vaina izdarītajā administratīvajā pārkāpumā.

[1.2] Likumdevējs par LAPK 149.^{28} panta otrajā daļā un 149.^{31} panta pirmajā daļā kvalificējamu pārkāpumu noteicis tikai naudas sodu konstantā, tas ir, Ls 40 apmērā par katru pārkāpumu. Citu, alternatīvu, soda veidu par šādu pārkāpumu izdarīšanu LAPK neparedz, līdz ar to VP RRP KPP atzīst, ka nav nozīmes, piemērojot minēto sodu, atsevišķi vērtēt LAPK 32.pantā noteiktos kritērijus – izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus vai konstatēt to

Izvērtējot administratīvajā lietā savāktos materiālus, VP RRP KPP uzskata, ka /pers. D/ 2012.gada 12.februārī ir izdarījis CSN 282.19.punkta un 317.punkta prasību pārkāpumu. Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.050/PD 620804 viņam noformēts likumīgi, un sods piemērots pamatoti.

[2] 2012.gada 16.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta /pers. D/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Lēmumu.

Sūdzībā norādīts, ka noformētajā administratīvajā pārkāpuma protokolā Nr.050/PD 620804 un policijas darbinieku G.Kristapsona un U.Jaunalkšņa dienesta ziņojumos norādītie faktiskie apstākļi neatbilst patiesībai.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka attiecībā uz viņu tika pārkāpts likums. Sūdzības iesniedzējs pārkāpuma protokolu parakstījis tikai sadaļā „Protokola eksemplāru saņēmu". Inspektors G.Kristapsons savā ziņojumā norādīja, ka sūdzības iesniedzējs atteicās parakstīt protokolu. Protokolā par to ieraksta nav, tātad pārkāpts LAPK 248.pants. Kā arī sūdzības iesniedzējam tika liegtas tiesības iesniegt pārkāpuma protokolam paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu, kā arī minēt motīvus, kuru dēļ atsakās to parakstīt. Tāpat sūdzības iesniedzēja tiesības un pienākumi netika izskaidroti, par ko liecina tas, ka protokolā sadaļā „Ar protokola saturu esmu iepazīstināts. Iesniedzu paskaidrojumu par pārkāpumu uz __ lapas. LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi man izskaidroti" nav sūdzības iesniedzēja paraksta.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka Lēmumā nav sūdzības iesniedzēja paraksta par Lēmuma saņemšanu, kā to paredz LAPK 276.panta ceturtā daļa.

Bez tam sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņam visu laiku blakus atradās viņa dzīvesbiedre /pers. H/, kura arī ir liecinieks, taču viņa netika ierakstīta protokolā kā liecinieks, kā to paredz LAPK 264.pants.

Sūdzības iesniedzējs viņam piemēroto sodu pēc LAPK 149.^{28} panta otrās daļas un 149.31 panta pirmās daļas uzskata par nelikumīgu, nepamatotu

un netaisnīgu.

Tāpat sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tika pārkāpts Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 6.pants, neizsaucot viņu uz sūdzības izskatīšanu, bet izsaucot policijas inspektoru, kurš bija piemērojis sodu.

[3] 2012.gada 11.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts iestādes paskaidrojums, kurā tā balstās uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] /pers. D/ uz tiesas sēdi nav ieradies. Pamatojoties uz LAPK 289.^{11} pantu, tiesa nolemj skatīt lietu bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

[5] Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Pamatojoties uz LAPK 289.^{11} pantu, tiesa nolemj skatīt lietu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[7] Lietā izšķirams jautājums, vai /pers. I/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{28} panta otro daļu un LAPK 149.^{31} panta pirmo daļu.

CSN 282.19.apakšpunkts noteic, ka 319.zīme „Apdzīt aizliegts" aizliedz apdzīt jebkurus transportlīdzekļus, izņemot atsevišķi braucošos transportlīdzekļus un to sastāvus, kuri brauc ar ātrumu mazāku par 30 km/h.

Saskaņā ar CSN 6.pielikumu 920.ceļa apzīmējums ir nepārtraukta balta līnija.

CSN 314.1.apakšpunkts noteic, ka 920.ceļa apzīmējums „Nepārtraukta līnija" sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās, brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt, transportlīdzekļu stāvvietu un stāvlaukumu robežas, brauktuves malu ceļu posmos, kuros aizliegts apstāties un stāvēt, kā arī atdala joslu, kas paredzēta noteiktu transportlīdzekļu braukšanai.

Saskaņā ar LAPK 149.^{28} panta otro daļu par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 301., 319. vai 321.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā. Savukārt saskaņā ar LAPK 149.^{31} panta pirmo daļu par 920. un 947.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu vai 928.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu no nepārtrauktās līnijas puses apdzenot – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

Tādējādi, lai sūdzības iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šīm tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka viņš veica transportlīdzekļa apdzīšanas manevru, šķērsojot 920.ceļa apzīmējumu un pārkāpjot ceļa zīmes Nr.319 „Apdzīt aizliegts" prasības.

[8] No izskatāmās lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzējs 2012.gada 12.februārī pulksten 16.21 vadīja transportlīdzekli *VW Golf*, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ (turpmāk – automašīna) Rīgā, pa Daugavgrīvas šoseju no Podraga ielas puses Zilās ielas virzienā.

Lietā strīds ir par to, vai sūdzības iesniedzējs veica apdzīšanas manevru, šķērsojot 920.ceļa apzīmējumu, pārkāpjot ceļa zīmes Nr.319 „Apdzīt aizliegts" prasības, un kādi pierādījumi lietā to apstiprina.

[9] Sūdzības iesniedzējs paskaidro, ka viņam netika izskaidrotas pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi, netika dota iespēja rakstīt paskaidrojumu. Tādējādi sākotnēji noskaidrojams, vai lietas izskatīšanas gaitā nav pieļauti procesuāli pārkāpumi.

[9.1] Pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi noteikti LAPK 260.pantā. Lai gan sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka šīs tiesības viņam izskaidrotas netika, tiesa konstatē pretējo.

Pirmkārt, no policijas inspektoru ziņojumiem izriet, ka /pers. D/ tika izskaidrotas pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi.

Otrkārt, administratīvā pārkāpuma protokolā sūdzības iesniedzējs ierakstījis, ka pārkāpumam nepiekrīt. Tādējādi nav šaubu, ka viņam bija zināms, ka var sniegt savu lietas faktisko apstākļu izklāstu, kā arī ir tiesīgs nepiekrist pārkāpumam vai atteikties parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu.

Treškārt, sūdzības iesniedzējs augstākā iestādē ir iesniedzis apstrīdēšanas iesniegumu, kas apliecina, ka viņam arī ir zināmas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības pārsūdzēt pieņemto lēmumu. Ņemot vērā visus minētos apstākļus, nav šaubu, ka sūdzības iesniedzējam ļoti labi ir zināmas pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi, un, pat ja arī viņam tās nebūtu izskaidrotas administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī, minētais iemesls pats par sevi nav pamats Lēmuma atcelšanai.

[9.2] LAPK 248.panta ceturtajā daļā noteikts, ka personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamus paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu (..). Lai gan /pers. D/ paskaidro, ka viņam nebija iespēja rakstīt paskaidrojumu par notikušo faktu, vienlaikus no sūdzības tiesai izriet, ka inspektors G.Kristapsons pasniedzis sūdzības iesniedzējam paskaidrojuma veidlapu *(lietas 4.lapa).* Līdz ar to tiesa konstatē, ka /pers. D/ tika dota iespēja rakstīt paskaidrojumu, taču /pers. D/ šīs tiesības nav izmantojis.

Ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzējs protokola noformēšanas brīdī nekādas iebildes un piezīmes par protokola saturu nav izteicis, protokolu parakstīt atteicies, kā arī nav izmantojis tiesības sniegt paskaidrojumu, tiesai nav pamata apšaubīt protokolā norādīto ziņu atbilstību faktiskajiem apstākļiem.

[10] Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti šādi pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka /pers. I/ ir izdarījis LAPK 149.^{28} panta otrajā daļā un 149.^{31} panta pirmajā daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus, proti:

1) 2012.gada 12.februāra administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PD 620804, kurā norādīts, ka /pers. D/ 2012.gada 12.februārī pulksten 16.21 vadīja automašīnu Rīgā, pa Daugavgrīvas šoseju no Podraga ielas puses Zilās ielas virzienā un veica transportlīdzekļa apdzīšanas manevru ceļa zīmes Nr.319 „Apdzīt aizliegts" darbības zonā un šķērsojot ceļa horizontālo apzīmējumu Nr.920 (*lietas 7.lapa*);

2) inspektora G.Kristapsona 2012.gada 12.februāra ziņojums (*lietas 23.lapa*), inspektora valsts amatpersona2012.gada 30.marta ziņojums *(lietas 24.lapa),*

3) /pers. D/ sūdzība (*lietas 19. – 21.lapa*);

4) notikuma vietas shēma *(lietas 25.lapa).*

[11] Attiecībā uz /pers. D/ apgalvojumu, ka viņš apbrauca stāvošu automašīnu, tiesa norāda, ka minētais apgalvojums ir pretrunā ar inspektoru G.Kristapsona un U.Jaunalkšņa ziņojumiem, kas ir viens no pierādījumiem pārkāpuma esamībai.

Saskaņā ar inspektora G.Kristapsona ziņojumu viņš kopā ar virsnieka vietnieku U.Jaunalksni atradies Daugavgrīvas šosejā 1 un fiksējis, ka automašīna veica kravas automašīnas apdzīšanu. /pers. D/ sākotnēji pārkāpumu apzinājies *(lietas 23.lapa)*. Uz līdzīgiem lietas apstākļiem ziņojumā norāda jaunākais inspektors U.Jaunalksnis *(lietas 24.lapa)*.

Tiesa priekšroku piešķir inspektora ziņojumā atspoguļotajiem faktiem, jo nesaskata saprātīgu pamatojumu tam, kāpēc policijas inspektoriem būtu nepatiesi jāatspoguļo faktiskā situācija. Tāpat tiesai nav pamata apšaubīt policijas inspektoru profesionalitāti un spēju no neliela attāluma fiksēt, ka konkrēta automašīna pārkāpj CSN un šķērso 920.ceļa apzīmējumu, jo īpaši pie apstākļiem, kad policijas darbinieks labi pārzina konkrēto vietu.

[12] LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Novērtējusi pārsūdzēto Lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi iepriekš norādītos pierādījumus, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

[13] LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Savukārt LAPK 35.panta otrajā daļā noteikts, ka, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, par kuriem lietas vienlaicīgi izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

LAPK 149.^{28} panta otrās daļas sankcija paredz transportlīdzekļu vadītājiem uzlikt naudas sodu četrdesmit latu apmērā.

LAPK 149.^{31} panta pirmās daļas sankcija paredz transportlīdzekļu vadītājiem uzlikt naudas sodu četrdesmit latu apmērā.

Tātad konkrētajā gadījumā par abiem pārkāpumiem ir piemērojamas vienādas sankcijas, proti, naudas sods četrdesmit latu apmērā, kas /pers. D/ arī piemērots. Līdz ar to /pers. D/ uzliktais sods ir pamatots un atbilst izdarīto pārkāpumu smagumam.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, LAPK 289.^{13} panta trešo daļu, 289.^{17} pantu un 289.^{18} pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. D/ sūdzību.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012.gada 11.aprīļa lēmumu Nr.1176.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Hāzenfuse